

[Ministeren for kulturelle anliggender]

råde hurtigere end på andre, hvor der pludselig opstår en interesse for noget og en interesse dør for noget andet. Der er det altså et vældig stift system, hvis man på alle måder kobler alle elementer sammen, og undskyld mig, men jeg tror faktisk, at det forhindrer mere nytænkning, end det skaber. Det forhindrer flere muligheder for pludselig at lade noget nyt vokse på bekostning af noget andet, hvis man i den grad har bundet det hele sammen i denne budgetmæssige konstruktion.

Selve substansen i forslaget, at give flere penge til teaterområdet, er der vel ingen, der sagligt set kan sige noget imod. Selvfølgelig er der ikke det. Selvfølgelig kan pengene bruges, og de kan utvivlsomt også bruges godt. Der er altså bare lige det at sige til det, at når man som minister er ansvarlig for et større område end alene teaterområdet, så er man jo nødt til at skæve til: hvordan er det nu egentlig med alle andre områder? Er det i det hele taget teaterområdet, som trænger mest? Jeg må nok sige, at det er ikke min opfattelse. Det har jeg også tidligere givet udtryk for. Står det til min prioritering, så er det ikke teaterområdet, der trænger mest til penge.

Men det er klart, at teatrene har en bevågenhed i offentligheden, i pressen, som mange andre af kulturministeriets klienter eller kunder ikke har. Der er ikke mange journalister, der skriver om museerne – medmindre museerne skælder ministeren ud, det hjælper lidt. Der er ikke ret mange journalister, der skriver om arkiverne eller om forskningsbibliotekerne, som også piver, som også er blevet beskåret i årevis, og som har grund til at gøre opmærksom på, at de har problemer. Det er naturligvis ikke sagt som en bebrejdelse mod teaterverdenen, for de kan jo ikke gøre for, at de er mere interessante, men man skal bare passe på, at man ikke alene fokuserer på et område, som har den største bevågenhed. Som sagt, substansen, mere støtte, mere opmuntring og flere aktiviteter, det er jo svært at have noget imod. Det er klart. Men jeg må altså sige, at dette helhedssyn gør, at jeg ikke kan støtte, at det i disse tider er teaterområdet – som har haft en kraftigere udvikling end næsten alle andre områder på det kulturelle felt – som nu skal have noget ekstra oveni.

Der er en anden ting, jeg føler mig meget lidt tiltrukket af i forslaget fra socialdemokratiet, SF og VS, og det er, at man nu igen forsøger at skabe et system og en struktur og bruger penge og kræfter på det. Her tænker jeg på udvidelsen af teaterrådet. Jeg vil ikke bestride, at det nuværende teaterråd nok har for meget at lave. De har for stor en arbejdsbyrde, og de er kun tre mennesker. Det vil jeg ikke bestride, og det er også muligt, at det skal udvides, men nu vil man begynde at bygge det ud og få organisationer til at udpege medlemmer, få mere sekretariat osv. Efterhånden løber det altså op i – efter vores skøn i kulturministeriet – 1 mill. kr. til at forbedre systemet, til at forbedre det, der strukturerer og ordner kulturen, i stedet for at forsøge at klare sig med mindst muligt her og så til gengæld give pengene til selve aktiviteterne. Det tiltaler mig som sagt ikke meget.

Jeg må også sige, at med den kritik, der med jævne mellemrum retter sig mod det, man kunne kalde konsulentmodellen, som vi har på bl.a. filmområdet, synes jeg ikke, det virker særlig tiltrækkende eller tiltrængt, at man nu også på teaterområdet vil lave en sådan model ved at tilknytte konsulenter til teaterrådet.

Endelig er der selvfølgelig et afgørende punkt, man må tage afstand fra i forslaget, nemlig ordet »skal« over for amter og kommuner. Det harmonerer, som jeg vist har sagt 50 gange efterhånden fra denne talerstol, ikke med regeringens bestræbelser på at dæmpe de offentlige udgifter bl.a. ved at fjerne milliarder af kroner i bloktilskud fra kommuner og amtskommuner. Så kan vi ikke lægge nye opgaver ud til dem, hvor fornuftigt og hvor formålstjenligt og hvor veldædigt et formål det ellers kunne være. Det hænger ikke sammen. Jeg beder socialdemokratiet betænke, om man, da man selv var ude i diskussioner om bloktilskuddene, på det tidspunkt ville have syntes, at det var rimeligt samtidig at gå ind for nogle flere obligatoriske udgifter.

Med hensyn til det forslag til ændring af lov om teatervirksomhed, der er fremsat af hr. Bernhard Baunsgaard fra det radikale venstre, må jeg sige, at det umiddelbart forekommer betydelig mere spiseligt. Jeg kender hr. Bernhard Baunsgaards varme følelser for det eksperimenterende teater, og det synes